

Nagyhétfő, -kedd és -szerda

Tropár, saját dallam

Í-me, a vó-le-gény jó éj-fél - kor, és bol-dog a szol-ga, kit vir-raszt-va,
és új-ra méltatlan, kit res-tel-ked - ve ta - lál. Vi-gyázz, ó én lel-kem,
és sok á-lom-mal ne ter-held ma - gad, ne-hogy a ha-lál-ra a-dat - ván,
a menny-or-szág-ból ki - vet-tes - sél, ha-nem serkenj föl, ki - ált-ván:
szent, szent, szent vagy, Is - ten, az Is - ten - szülő ked - vé - ért kö - nyö - rülj
raj - tunk!

Nagycsütörtök

Tropár, 8. hang, saját dallam

Mi-dön a di-cső ta - nít - vá - nyok a va-cso-ra - i láb-mo-sás-nál
meg-vi-lá-go - sít-tat - tak, ak-kor a go-nosz-lel-kű Jú-dás, a pénz-vágy-tól
el-va-kít-tat - va, té-ged, az i-gaz-sá-gos Bí-rót a tör-vénytelen bí-rák-nak
el-á - rult. Í-me, lás-sátok, ti, e földi ja-vak ked - ve-lő - i,
e-zek mi-att meg - foj - tot - ta ma - gát. Fuss a tel-he tet-len
lé-lek - től, a - ki a Ta-ní-tó-nak i-lyet ten-ni me-ré - szelt.
Mind-nyá-junk-hoz ir-gal-mas U-runk, di-cső - ség né - ked!

Nagy Szent Bazil Liturgián

I. prókimen, 1. hang

Ments meg, U-ram, a rossz em-ber - től, a go-nosz fér-fi-ú-tól ments meg en - gem,
ments meg en - gem!

Vers: Azoktól, akik gonoszságot forralnak szívükben, akik egész nap háborúságot szítanak.

(139. zsoltár)

II. prókimen, 7. hang

Ments meg en-gem ellensége-im-től Is - te-nem, és a rám tá-ma-dók-tól
sza-ba-díts meg en - gem

Vers: Szabadíts meg a gonosztevőktől, és a vérszomjas férfújktól ments meg engem!

(58. zsoltár)

Liturgiai prókimen, 7. hang

A fe-je-del-mek egy-be - gyül - tek egy-be-gyül-tek az Úr el-len, az Úr
el - len és Föl-kent-je el - len.

Vers: Miért tombolnak a nemzetek, s miért terveztek hiábavalóságot a népek?

(2. zsoltár)

Kerub-ének helyett

A te titkos va-cso-rád - nak ré-sze-sévé fogadj ma en-gem, mert nem mon-dom ki
el - len - sé - ge - idnek a tit - kot, sem csókot nem adok neked, mint Jú - dás,
ha-nem, mint a-ma gonosztevő, kiáltok Hoz-zád: Emlékezzél meg rólam, U - ram,
mi-dőn el - jössz a te or - szá - god - ban, emlékezzél meg rólam,
U-ral-ko - dó, mi-dőn el-jössz a te or - szá - god - ban, emlékezzél meg
ró-lam, Szent, mi-dőn el-jössz a te or - szá - god - ban,

Valóban méltó helyett

Az Uralko - dó - nak és a ma - gas helyen tündöklő titkos asz - tal - nak
üdvösséges cso - dá - it, jer - tek, ó hívek, élvezzük fölemelt lé - lek - kel,
és fo - gad - juk be a hal - ha - tatlan Igének szent taní - tá - sát,
kit is ma - gasz - ta - lunk.

The musical score is written on four staves in G major (one sharp) and 4/4 time. The melody is simple and hymn-like, with lyrics in Hungarian. The first staff contains the first line of lyrics, the second and third staves contain the second and third lines, and the fourth staff contains the final line. The music uses a treble clef and a key signature of one sharp (F#).

Nagycsütörtök este, tropár, 8. hang, saját dallam

Mind-nyá-junk-hoz ir-gal-mas U-runk, di-cső - ség né - ked!

The musical score is written on a single staff in G major (one sharp) and 4/4 time. The melody is simple and hymn-like, with lyrics in Hungarian. The music uses a treble clef and a key signature of one sharp (F#).

Kínszenvedési evangéliumokra

Di - cső - ség a te kín - szenvedésed - nek, U - runk, di - cső - ség!
Di - cső - ség a te hosz - szútúré - sed - nek, U - runk, di - cső - ség!

The musical score is written on two staves in G major (one sharp) and 4/4 time. The melody is simple and hymn-like, with lyrics in Hungarian. The music uses a treble clef and a key signature of one sharp (F#).

Nagypéntek

Királyi imaórák 1. imaóra

Prokimen, 4. hang

Hiábavalóságot szólt a szí - ve, go - nosz mondanivalót gyűjtött ősz - sze
ma - gá - nak, go - nosz mondanivalót gyűjtött össze ma - gá - nak,

Vers: Boldog, aki észreveszi a szegényt és a nyomorultat.

(40. zsoltár)

3. imaóra

Prokimen, 4. hang

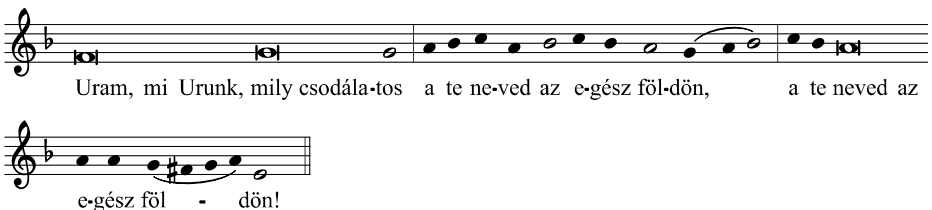
Mert én az ostorozásra is kész va -- gyok, és fájdal mam előt - tem van
min - den - kor, fáj - dal - mam előttem van min - den - kor.

Vers: Uram, ne feddj meg engem felindulásodban!

(37. zsoltár)

6. imaóra

Prokimen, 4. hang

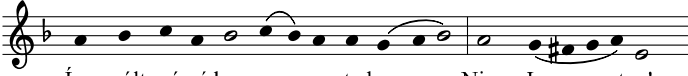
Uram, mi Urunk, mily csodála - tos a te ne - ved az e - gész föl - dön, a te neved az
e - gész föl - dön!

Vers: Mert nagyszerűséged magasztosabb az egeknél!

(8. zsoltár)

9. imaóra

Prokimen, 4. hang

Így szólt szí-vé-ben az esz-te-len: „Nincs Is - ten!,,

Vers: Nincs, aki jót cselekedjék, egyetlen egy sincs.

(13. zsoltár)

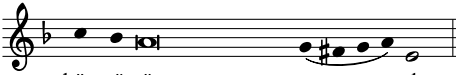
Alkonyati zsolozsma

Enyhe világossága...

I. prokimen, 4. hang

El - osztották maguk között ruhái-mat, és köntösöm-re sor-sot ve-tet-tek,

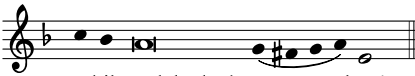
kön-tő-sömre sorsot ve-tet - tek.

Vers: Istenem, én Istenem, tekints reám, miért hagyta el engem?

II. prokimen, 4. hang

Szállj perbe, Uram, a - zok - kal, a - kik per - le - ked - nek ve - lem,

a-kik perlekednek ve - lem!

Vers: Ragadj fegyvert és pajzsot, és kelj föl, hogy megsegíts!

(34. zsoltár)

III. prókimen, 6. hang

Mély ve-rem-be tet-tek en-gem, ső-tét-ség-be és a hálál árnyé-ká - ba,
és a ha-lál ár-nyé-ká - ba.

(87. zsoltár)

Tropár, 2. hang

Az is-ten-fé-lő Jó-zsef le-ve-vén a fá-ról a te leg-tisz-tább tes-te-det,
tisz-ta gyolcs-ba gőn-győ-lé, és il-la-tos sze-rek-ke-l ellátva, új sír-ba he-lye-zé;
de te, Uram, harmadna-pon föl-tá-mad-tál, ad-ván a vi-lág-nak gaz-dag ke-gyel-met.

Dicsőség... most és..., 2. hang

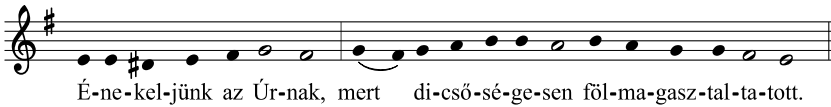
Di - cső - ség az Atyának és Fiúnak és Szent - lé - lek - nek,
most és mi-den-kor és örökkön-ő-rök-ké. A-men.

Tropár, 2. hang

A ke-nethozó asszonyok előtt a sírnál megjelenő angyal e-ze-ke-t mon-dá:
a ke-ne-tek a ha-lot-ta-kat il-le-tik, Krisz-tus az enyészettől i-de-gen ma-radt.

Nagyszombat

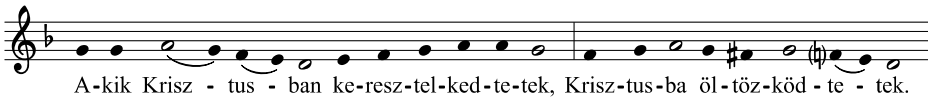
Nagyszombati vecsernyén, 6. olvasmány után

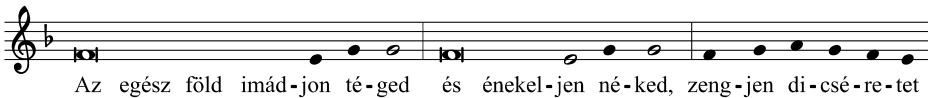
15. olvasmány után

Akik Krisztusban (1x a pap, 2x a hívek)

Prokimen, 8. hang

Vers: Örvendeztetek az Úrnak, minden föld, zengjétek dicséretet az ő nevének!

(65. zsoltár)

Alléluja helyett

2. Kelj föl, Is - ten, í - téld meg a föl - det, mert te örök - sé - gül
 bí - rod mind a nem - ze - te - ket. Meddig ítél - tek hamissá - got,
 és tekintitek a bú - nös sze - mé - lyét?

3. Kelj föl, Is - ten, í - téld meg a föl - det, mert te örökségül bí - rod mind a
 nem - ze - te - ket. Nem tudják ezt és nem ér - tik, sö - tét - ség - ben jár - nak.

4. Kelj föl, Is - ten, í - téld meg a föl - det, mert te örökségül bírod a
 nem - ze - te - ket!

Kerub-ének felgyett

Hall - gas - son min - den em - be - ri test
és fél - ve és ret - teg - ve áll - jon; és sem - mi föl - dit
ma - gá - ban ne gon - dol - jon; mert a Ki - rá - lyok
Ki - rá - nya és az u - ral - kó - dók U - ral - kó - dó - ja jó,
hogy ma - gát fel - ál - doz - za, és a hí - vek - nek e - le - de - lül
ad - ja. E - lőt - te men - nek az an - gya - li ren - dek,
az ösz - szes kez - de - tek és Ha - tal - mak,
a sok - sze - mű ke - ru - bok és a hat - szár - nyú sze - rá - fok,
ar - cu - kat el - föld - ve és e - zen é - ne - ket han - goz - tat - va:
Al - le - lu - ja, al - le - lu - ja, al - le - lu - ja.

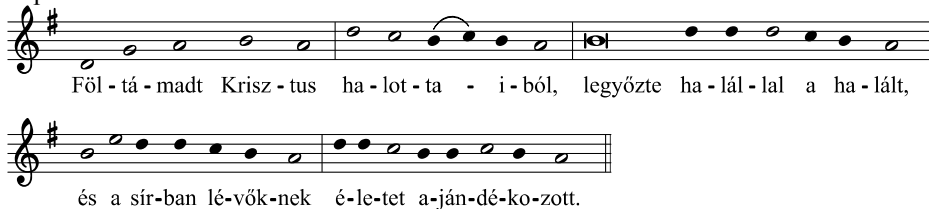
Valóban méltó helyett

Ne si - rass en - gem, ó a - nya, lát - ván mag
nél - kül mé - - - hed - ben fo - - gant
fi - - a - dat a sír - ban,
mert föl - - tá - ma - dok és meg - di - csó - ü - lök,
és mint Is - ten, di - csó - ség - gel ru - - há - zom
fel a - zo - kat, kik té - ged hit - tel és
sze - re - tet - tel ma - gasz - tal - nak.

Húsvétvasárnap

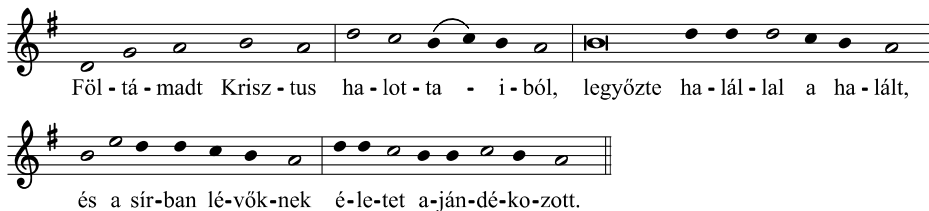
Kezdő áldás után:

Pap: Föltámadt Krisztus

Föl - tá - madt Krisz - tus ha - lot - ta - i - ból, legyőzte ha - lál - lal a ha - lált,
és a sír - ban lé - vők - nek é - le - tet a - ján - dé - ko - zott.

Nép (2x):

Föl - tá - madt Krisz - tus ha - lot - ta - i - ból, legyőzte ha - lál - lal a ha - lált,
és a sír - ban lé - vők - nek é - le - tet a - ján - dé - ko - zott.

Lantifona

Ör - ven - dezzetek az Úrnak, min - den föld, mond - ja - tok dicséretet az ő
ne - vé - nek, te - gyé - tek dicsőségessé di - csé - re - tét! Az Is - ten - szü - lő
i - má - i ál - tal, Üdvözítő, üd - vő - zíts min - ket! Mond - já - tok az Is - ten - nek:
mely rettenetek a te cselekedete - id, U - ram, a te erőd nagysága miatt
hízelkedni fognak neked ellen - sé - ge - id. Az Is - ten - szü - lő i - má - i ál - tal, Üdvözítő,
üd - vő - zíts min - ket! Az egész föld imád - jon té - ged és énekel - jen né - ked,

mond-jon dicséretet a te ne - ved-nek. Az Is-ten-szü-lő i-má-i ál-tal,
 Üdvözítők, üd - vő - zíts min - ket! Di - cső - ség az Atyának és Fiúnak és
 Szent - lé - lek - nek, most és mindenkor és örökkön - ő - rök - ké. A - men.
 Az Is-ten-szü-lő i-má-i ál-tal, Üdvözítő, üd-vő-zíts min-ket!

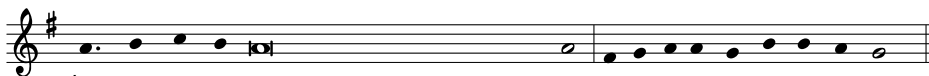
II. antifona

Kö-nyö-rüljön rajtunk az Isten és áldjon meg min-ket, de-rít-se föl reánk
 az ő orcáját és könyörül-i-ön raj-tunk. Üd-vő-zíts min-ket, Is-ten Fi-a,

a - ki halottaidból föltámadtál, éneke-lünk né - ked: Al - le - lu - ja, al - le - lu - ja,
 al - le - lu - ja. Hogy megismerjük a földön u - ta - dat, min - den nép között
 a te szabadí - tá - so - dat. Üd - vö - zíts min - ket, Is - ten Fi - a, a - ki halottaidból
 föltámadtál, éneke-lünk né - ked: Al - le - lu - ja, al - le - lu - ja, al - le - lu - ja.
 Ad - ja - nak neked hálát, Isten, a né - pek; ad - jon há - lát min - den nép.
 Üd - vö - zíts min - ket, Is - ten Fi - a, a - ki halottaidból föltámadtál, éneke-lünk né - ked:
 Al - le - lu - ja, al - le - lu - ja, al - le - lu - ja.

III. antifona

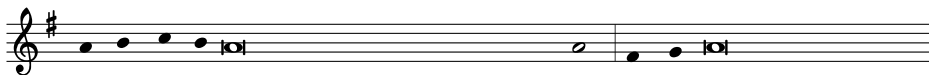
1. Kel - jen fel az Isten és széledjenek el az ő ellensége - i, és fussanak orcája előtt,
 kik őt gyű - lö - lik.
 Föl - tá - madt Krisz - tus ha - lot - ta - i - ből, legyőzte ha - lál - lal a ha - lált,
 és a sír - ban lé - vők - nek é - le - tet a - ján - dé - ko - zott.
 2. Mint el - e - nyé - szik a füst, enyészzenek el, mint el - olvad a viasz a tűz szí - ne e - lőtt.

3. Úgy vesz-sze-nek el a bűnösök Isten színe e-lől, és az i-ga-zak vi-gad-ja-nak!

4. Ez a nap, me-lyet az Úr szer-zett; ör-ven-dezzünk és vi-gad-junk a-zon!

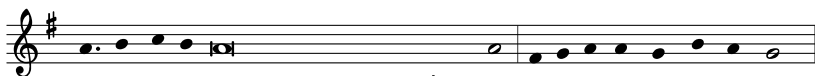

5. Di-cső-ség az Atyának és Fiúnak és Szentlélek-nek, most és mindenkor és örökkön-

ö-rök-ké. A-men.

Bemeneti vers

A gyü-le-ke-zetekben áldjátok az Úris-tent, Iz-ra-el tör-zsé-ből va-lók!

Tropár, 5. hang, saját dallam

Föl-tá-madt Krisz-tus ha-lot-ta - i-ból, legyőzte ha-lál-lal a ha-lált,

és a sír-ban lé-vők-nek é-le-tet a-ján-dé-ko-zott.

Dicsőség... most és... 8. hang, konták dallam

Di-cső-ség az Atyának és Fiúnak és Szent-lé-lek-nek, most és mindenkor és örökkön-

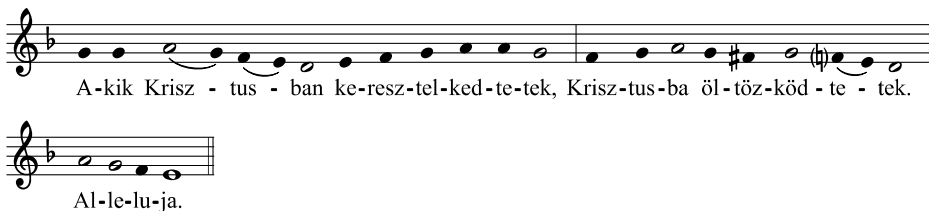
ö-rök-ké. A-men.

Konták, 8. hang

Bár-ha sírba is leszálltál, Hal-ha-tat-lan, de a pokol hatal-mát meg-ron-tád;
és föl-támadtál, mint győzedelmes, Krisz-tus Is-ten, a kenethozó asszonyoknak
mondván: ör - vend - je - tek, és a - postolaidnak békét a - ján - dé - koz - ván,
föl-támasztád az el - e - set - te - ket.

Akik Krisztusban (3x)

A - kik Krisz - tus - ban ke - resz - tel - ked - te - tek, Krisz - tus - ba öl - töz - köd - te - tek.
Al - le - lu - ja.

Prokimen, 8. hang

Ez a nap, melyet az Úr szer-zett, ör-ven-dez-zünk és vi-gad-junk a - zon,
ör-ven-dezzünk és vi-gad-junk a - zon!

Vers: Adjatok hálát az Úrnak, mert jó, mert irtalma örökkévaló!

(117. zsoltár)

Alléluja, 4. hang

Al - le - lu - ja, al - le - lu - ja, al - le - lu - ja.

Vers: Te, Uram, föltámadva könyörölni fogsz Sionon, itt az ideje, hogy megkönyörülj rajta, valóban itt az ideje.

Vers: Letekint az Úr a földre a mennyből, az ő szent magasságából.

Angyal kiáltá (nyíregyházi dallam)

An-gyal, ki-ál-tá a kegy-tel-jes-nek: Leg-tisz-tább szent Szűz, ör-ven-dezz,
és is-mét mon-dom: ör-ven-dezz, mert Fi-ad föl-tá-madt har-mad-nap a sír-ból,
a hol-ta-kat föl-tá-masz-tá, em-be-rek, vi-ga-doz-za-tok!

Tündökölj

Tü-dő-kölj, tün-dő-kölj, meny-nye-i Je-ru-zsá-lem, mert az Úr dicsfénye
föl-löt-ted föl-vir-radt. Ör-vendj mos-tan és vi-ga-dozz, új Si-on-hegy,
és te gyönyörködjél, tiszta Is-ten-szü-lő, Fi-ad föl-tá-ma-dá-sán!

Áldozási vers

Krisztus testét vegyétek és a halhatatlanság forrását izleljétek. Alleluja.

„Áldott, ki az”, „Láttuk az igazi”, „Télfenek be” és „Áldott legyen helyett”:

Föl-tá-madt Krisz-tus ha-lot-ta-i-ból, legyőzte ha-lál-lal a ha-lált,
és a sír-ban lé-vők-nek é-le-tet a-ján-dé-ko-zott.